

Synd och sång, hemsida sommaren 2010

Jag har tagit ett och annat glas. Inget dåligt steg av en som vuxit upp i frikyrkan. Det var prästen Anders Brogren som berättade för mig att de goda schartauanerna på västkusten höll strängt på en sup till maten. Djävulen skulle inte få locka dem att bli ”perfekta”, till högmodets synd som, ärligt talat, är värre än att vara aspackad. Det skadar själen mer.

Egentligen hade jag väl redan hållit på ett tag, ett bra tag, utan att gå till överdrift. Ett glas vin till maten. Två på semestern. En nubbe till sillen, två gånger om året ungefär. Det som övertygade mig var upptäckten att den frikyrkliga livsstilen, det evangelikala, handlade om samma sak som trafikövervakning. En misstro mot den mänskliga naturen och en iver att i alla lägen leva upp till lagens bokstav. Att en kristen inte skall dricka vin är ju som att påstå att en muslim inte kan vara ute när det regnar.

Längre fram får jag säkert anledning att återkomma till ämnet att man inte skall låta borgerlig beskäftighet ersätta de kristna sandaler Jesus vill ge oss.

Nu är det över fem år sedan jag gick med i Åke Perssons sångare. Det var en behaglig överraskning för mig att en kör med kristen ledning kunde sjunga annat, inte bara kristen musik. Om nu musik kan vara kristen, men man får ju onekligen en känsla av det när man hör Elvis. Eller Händel. Jag undrar om en absolutist fullt ut förmår uppskatta Johann Sebastian.

Till föreningen kommer människor i en strid ström. En del slutar också, när de fått sin kick. För en kick måste det ju vara att stå på scen och klara mötet med femhundra personer, när man vant sig vid att tänka på sig själv som omusikalisk eller blyg. Andra håller på i många år, försöker efterlikna den oerhörda uthållighet och arbetskapacitet - och den tro på människan - som kännetecknar denna verksamhet.

Åke Persson

Nackdelar? Inte om man vill växa och utvecklas, även om det innebär en sund insikt i sin egen begränsning. Åke säger att jag kan gå hur långt som helst, men det tror inte jag. Två mil räcker gott. Jag har sjungit i hela mitt liv och finner nu för tiden glädje nog när jag lyssnar på andra. Det finns också en frestelse till jämförelser. Visst är det något gott att sjunga, att bära fram till andra vad man har. Det är gott nog att överträffa sig själv.